

Med kot zdravilo pri obolenju želodca, pljuč, črev, obisti in mehurja.

Medtem, ko se rabi med pri prej opisanih obolenjih nerazredčen, se rabi pri teh obolenjih vedno le razredčen z vodo ali kako drugo pijačo, ki pa ne sme biti toplejša nego telesna toplota. V ta namen služi najbolje ne premrzla, postana voda. V navadno čašo se vlije postano vodo, vzame kavino žlico medu, ki se ga toliko časa meša z vodo, da se popolnoma raztopi. Opomniti je treba, da se med silno ne rad topi v vodi in je treba nekoliko vztrajnosti in potrpljenja, da se med popolnoma razdeli v vodi. V nobenem slučaju se ne sme pretiravati in navadna čaša je dovoljna množina za odraslo osebo in naj se jemlje v razdobju vsaj dveh ur. Po izkušnjah učinkuje vsak med zdravilno v teh slučajih obolenja, vendar je zdravilna moč posameznih vrst medu pri raznih obolenjih različna.

Za oboleli želodec je najboljši ajdov med, za pljuča pomladni in hojev med, za čreva, obisti in mehur pa je najboljši visoko poletni med pravega kostanja, ki mu primešamo polovico ajdovega.

Pripomnimo, da je z medom oslajena voda najcenejša in najbolj osvežujoča brezalkoholna pijača. Edino na kisle jedi, na primer solate ni priporočljivo piti take z medom oslajene vode, ker to prenese le malokateri želodec.

Med kot živilo v pecivu.

Ze prednamci so cenili pecivo oslajeno z medom. Medtem, ko obteži s sladkorjem oslajeno pecivo tudi zdravi želodec. Gospodinje to vedo, a pritožujejo se, da jim med med peko izteče. Vzrok je, da medu pred uporabo ne preprejo. Med se mora vsaj četrt ure izpostaviti vrenju, treba pa je paziti, da ne vzkipi kakor mleko, potem ohladi in je še le nato porabljiv. Ni treba posebno povdarjati, da gre v ta namen krona ajdovemu medu izmed vseh vrst medu.

K sklepu še nekoliko besed o redilnosti, lastnostih in nakupu medu.

Med živili zavzema med najodličnejše mesto, saj je dognano, da vsebuje med štirikrat toliko redilnih snovi kot meso.

Med je gosta tekočina in tehta en liter zrelega medu 1300 do 1430 gramov. Takoj po vrcanju (odjemanju) je med čist in prozoren, barva je lahko svitla kakor pri olivnem olju, rudečkasta ali temna, kakršna je pač vrsta. Med se mora hraniti v dobro zaprtih posodah, ker je zelo higroskopičen, navzame se vlage iz zraka in začneja kisati na površini. V dobro zaprti posodi se med sčasoma strdi, odtod ime strd in sicer, ako je bil zrel, se ves strdi, ako ni bil dovolj zrel pri odjemanju, se le deloma strdi. Med, ki se izpostavi v stekleni posodi več dni na solncu, se nerad strdi. Strjen med se napravi vedno lahko tekoč, ako se v zaprti posodi izpostavi solncu ali segreje na ta način, da se postavi zaprti posodo z medom v toplo vodo in polagoma (tekem 24 ur) med steče brez škode na kakovost. Ako se pa med naglo ugreje na 50 ali več stopinj, izgubi veliko na okusu in vrednosti.

Cena medu je v zadnjih letih zelo padla. Danes se dobi med pri čebelarjih v množini do 5 kg po 20 do 25 Din po kakovosti, množine od 5 kg naprej se dobijo po 18 do 22 Din po kakovosti. Občinstvu je dana ugodna prilika, da si oskrbi po nizki ceni zdravilo in hranilo. Ako se bodo bolehnih poslužili medu kot zdravila, smo prepričani, da bo marsikateri zopet veselo dvignil glavo; in da smo to dosegli z našim člankom, bo za nas največje zaščenenje.

Kmet fantalinu, ki je kradel sadje: »Ali ti nisem že enkrat rekel, da te ne smem dobiti na mojem vrtu?« — »O, saj me še nimate,« je veselo odvrnil fant ter zbežal.

Proslava zlatomašniškega jubileja svetega očeta Pija XI. v zavodu šolskih sester v Mariboru, na praznik Kristusa Kralja, dne 27. oktobra 1929. Spored: Ob tričetrt na dvanajst predpoldne: (V poslopju ženskega učiteljišča, Samostanska ulica, prtiličje, desno.) Otvoritev razstave cerkvenih paramentov, ki jo priredi Družba vednega češčenja Najsvetejšega Zakramenta. — Ob treh popoldne istotam, v telovadni dvorani misijonsko predavanje. Predava misijonar Stanko Podražaj D. J., ki odide 22. novembra tega leta v Indijo, o tej čudoviti deželi, zlasti o Bengaliji, o njenih ljudeh, navadah in verah, o boju krščanstva s tisočletnim poganstvom, o težavah in uspehih tega boja, o delu, žrtvah in upih naših misijonarjev. Prostovoljni darovi v prid Bengaliskim misijonom Družbe Jezusove se bodo pri vходу v dvorano hvaležno sprejemali.

Št. Lovrenc na Pohorju. Preteklo nedeljo je bila v našem novem Društvenem domu posebna prireditev: Koncert pevskega društva »Maribor«. Velika dvorana je bila skoro polna. Navdušenje pa je raslo od pesmi do pesmi. Pri »Flosarski« se pritrjevanje ni poleglo, dokler se ni zbor odločil, da jo še enkrat zapoje. »Maribor« se je s tem svojim nastopom pod vodstvom pevovodje g. Gašpariča uveljavil tudi na deželi kot naš najboljši koncertni zbor. Požrtvovalnemu prosvetnemu društvu v Št. Lovrencu, posebno še g. kaplanu Rančigaju, ki je dal pobudo za ta koncert, pa smo hvaležni za to prireditev.

Zg. Polskava. Naše neumorno delujoče izobraževalno društvo »Skala« nas razveseli zopet v nedeljo dne 27. oktobra ob treh po večernicah v društvenem domu s krasno zgodovinsko igro »Živa pokopana« v petih dejanjih. Domačini kakor sosedje, pridite pogledat to lepo igro, ne bo vam žal. Čisti dobiček je namenjen za nabavo novih knjig v društveno knjižnico. Ljubitelji dobre in lepe knjige, glejte, da hoste v zimskem času prišli na svoj račun!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Kakor že javljeno, proslavi benediški Orel v nedeljo dne 27. oktobra na praznik Kristusa Kralja 10 letnico svojega obstanka. Program bo sledeč: Pri rani sv. maši skupno sv. obhajilo članov domačega odseka. Ob devetih sprejem sosednjih odsekov. Po sprejemu odhod z godbo na čelu v cerkev k sv. maši. Prigoduje č. g. dr. Jeraj iz Maribora. Po maši bodo v dvorani slavnostno zborovanje. Popoldne vprizore Orli in Orlice igro: »Devet križev ali krvava svatba na Tomaževem«. Na sporedu so še pevske točke, slavnostni govor in deklamacija. Prijatelji orlovstva in vsi, ki cenite delo orlovske organizacije na polju krščanske prosvete, pridite! Vabljeni tudi sosedje. — Bog živi!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Tukajšnji orliški krožek priredi v nedeljo dne 27. oktobra na praznik Kristusa Kralja po večernicah lepo misijonsko igro »Skrivnostna zaroka«, obenem z misijonskim govorom. Med odmori svira tamburaški zbor. Udeležite se te misijonske prireditve v kolikor mogoče velikem številu!

Polzela. Ob priliki cerkvenega opravila v Novem kloštru takozvanega »Klošterskega žegna«, katero se vrši v nedeljo dne 27. oktobra tega leta, se vrši popoldan v graščinskih gostilni pri »Malerčku« velika vinska trgatva. Čisti dobiček gre za nove knjige polzelske knjižnice. Vabimo vse prijatelje sladkega grozdja in nove kapljice k obilni udeležbi. Na veselo svidenje!

Št. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 27. oktobra v društvenem domu vinsko trgatvo. Na sporedu je tudi večje število pevskih točk. Vsi prijatelji poštene zabave in lepega petja iskreno vabljeni. — Odbor.

Dramlje. Orlovska družina priredi v nedeljo dne 27. oktobra tega leta v stari šoli akademijo s pestrim sporedom. Vsi prijatelji orlovskega mladinskega gibanja izkreno vabljeni. Bog živi!

Brežice ob Savi. Katoliško prosvetno društvo v Brežicah ob Savi ima v nedeljo dne 27. oktobra tega leta po osmi sv. maši v društvenih prostorih svoj občni zbor po običajnem sporedu. Vsi člani in prijatelji društva vabljeni!

Učitelj: »No, Jakec, kdaj je tvoj rojstni dan? — Jakec je nekoliko pomislil in dejal nato: »Jaz nimam rojstnega dne, ker sem rojen ponoči.«

Siromašen a šaljiv človek je obedoval dve obilici repe in kos črnega kruha. Po jedi stopi k oknu ter si začne z zobotrebem snažiti zobe: »Glej,« reče svoji ženi, »kako jaz soseda dražim. On zdaj misli, da sem opoldan meso južinal.«

Nek mesar je gnal dva vola. Šaljivec, ki ga je srečal, ga vpraša: »Kam pa vsi trije bratci?« — Mesar: »Mimo četrtega.«

Na obmejnem kolodvoru: »Vi prihajate iz Koroške. Ali imate pas?« — Potnik: »Ne, nosim naramnice!«

Pomota. Navihani tat je ukradel v gostilni več žlic ter bil pozvan pred sodišče. »Ali priznate tatvino?« je vprašal sodnik. »Priče so na razpolago.« — »Priznam,« je odgovoril. »Ne sodite pa me preostro, ker sem jih le pomotoma vzela.« — »Kako je to mogoče?« je vprašal sodnik. »Mislil sem, da so srebrne, pa so le posrebrene.«

Št. Peter pri Mariboru. Tukajšnji Orel je priredil preteklo nedeljo dobro uspelo tombolo. — »Slovenski Gospodar« se dobiva tudi v trgovini našega trgovca g. Joško Majdiča, katerega Sempeterčanom toplo priporočamo. — Posesnik Fluher Ivan iz Trčove se je vračal s kolesom iz trgatve v Halozah. Pri Št. Janžu sta njega in spremljevalca napadla dva neznana fantalina, ter ga težko poškodovala. — S trgatvijo smo končali. Vsled lepe jeseni bodo tudi ostali poljski pridelki skoro pospravljeni. — Izvanredno veliko se bodo letos selili viničarji in zamenjali svoje gospodarje. Viničarjem želimo dobrih gospodarjev, gospodarjem pa pridnih in marljivih viničarjev, obojim pa več zastopnosti in medsebojne ljubezni, in tedaj bodo v bodoče vsi zadovoljni!

Laško. V petek dne 18. oktobra je tu umrl g. Andrej Šoter — stari oče Volavšek. Z rajnim je preminul najstarejši mož v laški rari. En mesec mu je še manjkalo, da bi izpolnil 93. leto. Bil je globoko veren, pobožen in značajan mož. Dve hčeri sta pri usmiljenih sestrah in sicer v Vojniku in Knittelfeldu v Avstriji. Katoliški časopisi in nabožni listi so bili stalni gost v tej hiši. Lep zgled je dajal vsem s svojo pobožnostjo. Dokler je le mogel, se je udeleževal svete maše vsak dan. Ta lep zgled naj ne izgine ne iz hiše in ne iz fare. Vsi ga bodo ohranili v častnem spominu. Njegovo splošno priljubljenost in ugled, ki ga je imel pri ljudeh, je dokazala udeležba pri pogrebu. Za vse trude in težave naj mu bo Bog večni plačnik!

Maribor. Vinski trgovci v Mariboru so letos pokupili izredno mnogo vinskega mošta. Računajo namreč, da bo letošnje vino imelo lepo ceno in se bo odprl tudi izvoz v Avstrijo in druge severne dežele. Trgategv v mariborski okolici bo še le te dni končana. Vinski mošt ima sedaj 22 do 25 stopinj sladkorja.

Takega sladkega mošta še stari ljudje ne pomnijo. — Novi okrajni cestni odbor je imel dne 21. oktobra skupno z okrajnim zastopom sejo pod predsedstvom načelnika Franjo Zebota. — Župan dr. Juvan se je udeležil posvetovanja jugoslovanskih mest v Splitu.

Brezole. Žalostno so zapeli slivniški zvonovi dne 13. oktobra ter oznanili faranom, da je naš bivši večletni cerkveni ključar Anton Mlakar na veke zatisnil svoje trudne oči v 75 letu svoje starosti. Rajni je bil globoko veren mož, rad se je udeleževal cerkvenih slavnosti ter vestno izpolnjeval verske dolžnosti. Bil je več let cerkveni ključar, obč. svetovalec in župan ter dolgoletni naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Sveti mu naj večna luč ter Bog mu bodi plačnik za njegova dobra dela.

Podova. Akoravno je naš župan g. Lašič pred kratkem dal iz rok krmilo občine, je naša dolžnost, da mu izrečemo javno zahvalo radi zboljšanja cest. Naše občinske ceste izgledajo kakor okrajne in to posebno od Podove proti Polskavi. Županske posle je prevzel prvi svetovalec Žagovec, o katerem smo prepričani, da bo delal v korist gospodarskemu napredku.

Sv. Janž na Dravskem polju. Zelo veliko veselje vlada sedaj po naši fari. Vse je že kar po konci in čakamo, da dobimo nove orgle in novi četrti zvon. Blagoslovitev orgel in zvona pa se vrši zadnjo nedeljo v oktobru ali na praznik Kristusa Kralja. To bode res podvojen praznik za nas. Zatorej pa vabimo vse iz sosednih far na prelepo slovesnost.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Na Ročici pri Sv. Jakobu v Slov. goricah se je izvršil v soboto dne 19. oktobra pri viničariji posestnika Polanca uboj. Sterbal Henrik, posestniški sin iz Zgornjih Žerjavcev je okoli 9. ure zvečer zabodel z nožem 25 letnega viničarskega sina Jelen Jakoba, tesarskega pomočnika iz Zitnic pri Sv. Lenartu. Ko je Sterbal zabodel Jelena, je še prišel v hišo navzočim tesarjem in delavcem pripovedovat, da je Jelen mrtev tam za hišo. Zabodljaj, ki mu ga je zadal od spredaj, je bil smrten. Prerezal mu je žile in požiralnik. Sterbal, ki je baje imel »piko« na Jelena, je po dejanju zbežal in se menda sam javil sodniji.

Sv. Barbara v Slov. goricah. Tukaj se je smrtno ponesrečil 4. oktobra tega leta posestnik Anton Kolarič, bratranec vlč. g. župnika pri Sv. Bepediktju v Slov. goricah, 72 let star a še močan korenjak. Bil je zdrav kot hrast, a je nesrečno padel čez kamenite stopnice ter si zlomil dve rebri in glavo prebil tako močno, da je v treh dneh izdihnil svojo blago dušo. Bil je mož, na katerem ni bilo zvižaje, govoril je vsakemu resnico v obraz. Zapušča mlado ženo in pet malih nepreskrbljenih otrok. Bodi mu zemljica lahka. — Na sedmini se je nabralo za dijaško kuhinjo 75 Din in ravno toliko za afrikanske zamorce.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Na nedeljo dne 13. oktobra zlepa mi Trojičani ne bomo pozabili. Bil smo v cerkvi po rani službi božji pričal pretresljivemu dogodku, kako se je zgrudil na tla zadet od srčne kapi eden naših najboljših mož, ki je kmalu nato v zakristiji izdihnil svojo blago dušo. Biti na tako svetem kraju pričal smrti, gotovo prevzame človeka bolj, kakor vsaka misijonska pridiga. Nehote bi se vsak pri sličnem slučaju vprašal: Kako bi pa bilo z menoj, ako bi se meni kaj takega pripetilo? Ali bi bil tudi jaz pripravljen v sličnem trenutku stopiti pred večnega Sodnika? In pokojni — bil je to Franc Zemljic, posestnik v Verjanah — je bil zadnjič v svojem življenju pri sv. maši, opravil je sveto spoved, bil še obhajan pri obhajilni mizi in par minut pozneje — bil je mrtič. Kakor je bilo njegovo življenje lepo in vsestransko vzpodbudno, kakor je v svojem življenju rad hodil k službi božji in k sv. zakramentom, tako je pa bila tudi njegova smrt lepa in srečna, brez smrtnih bojov in v bližini evharističnega Boga. Bil je to mož, ki je bil za svojega značaja,

skrben pri gospodarstvu, nesebično radodaren proti vsakemu, ki je potrkal na njegova vrata, in neustrašen, ko je šlo za verska in narodna načela. Ker ni imel svojih otrok, je po očetovski skrbel za otroke drugih, revnih staršev. In vsi ti so ob pokojnikovi smrti zaplakali pretresujoče, ker so v pokojniku izgubili krušnega očeta. Pokojnik zapušča ženo vdovo in več rejencev. Naj ti bo, dobri faran, dobri mož, zemljica lahka!

Sv. Trojica v Halozah. Neizprosni angel smrti je na Sakelšekovem po domače Purgovem domu položil v naročje smrti 10. tega meseca komaj 18 letno hčerko Anico. Da je bila Anica povsod priljubljena, je pričala ogromna množica ljudi od blizu in daleč, ki je spremljala drago rajnico na zadnji poti. Pogreb, kakršnega je imela Anica, je v trojiški fari redko kedaj. Na domu se je v imenu rajnice poslovil č. g. kaplan tako ginjaivo, da je vse kar glasno ihtelo, osobito pa še njen bolni oče in sestra. Pevski zbor je za slovo pod vodstvom g. organista krasno zapel, na kar so bele oblečena dekleta dvignila krsto, pred katero je vihrala Marijina zastava in se lesketala družbeni križ. Za drago rajnico je služil sv. mašo preč. g. župnik, družbeni voditelj, saj je bila Anica zvest Marijin otrok in obenem pa tudi dobra cerkvena pevka. Na pokopališču, po obrednih molitvah, pa so pevci zopet ginjaivo zapeli. Krasni darovani venci in šopki so pričala, kako ljuba je bila Anica svojim sorodnikom, sestram družabnicam, pevskemu zboru kakor tudi odlični gospodi. Vsi pa ljubi Anici kličejo: Spavaj sladko mirno ob strani svoje mamice, brateca in babice ter na svidenje tam gori!

Sv. Bolenk v Slovenskih goricah. Priče prav žive vere značijo med dobrim slovenskim narodom deloma novi ali vsaj prenovljeni lepi poljski križi. Kje bodi naletiš v Slovenskih goricah na take spomenike, ki delajo čast posameznikom, ki jih stavijo deloma kot hvaležnost na srečno vrnitev iz svetovne vojne, ali iz drugih plemenitih nagibov in ki delajo čast župniji in vsej okolici, v kateri stojijo. Čast jim, ki se ne ustrašijo žrtev, ki so združene s postavljanjem takega lepega križa! V naši župniji sta se opogumila kar dva za tako plemenito dejanje in sicer Polanec Janez in Svarc Lovro, posestnika v Bišečkem vrhu. Dala sta postaviti dva popolnoma nova križa, raz kojih blagoslovilja trpeči Zveličar kaj lep del Slovenskih goric. Pri viničariji na Pesjaku je dal prenoviti znamenje križa Korent Martin, kmet v Črmlj. Vsi trje križi so bili tekom tega leta v enakem razdobju blagoslovljeni od domačega g. župnika. — Vse prijatelje dobre knjige, zlasti pa uka potrebno mladino vabi novi knjižničar v osebi g. župnika, da se v obilnem številu, zlasti pa v zimskem času poslužujejo knjig v novourejeni knjižnici, ki se je tekom leta zopet izpopolnila z novimi knjigami. Za tisto malenkostno članarino Din 3 je vendar vredno imeti za celo leto dobro čtivo. Izposojalo se bo odslej ob nedeljah neposredno po večernicah. Vendar pa knjižničar prijazno opozarja vse člane že v naprej, da polagajo posebno pazljivost na vse društvene knjige, ki so zelo drage in pomenijo pravi zaklad za vsako društvo. Ne prezrite torej vsi, mladi in stari člani našega bralnega društva današnji dopis!

Sv. Miklavž pri Ormožu. V soboto dne 12. tega meseca smo pokopali daleč okoli znanega in nad vse spoštovanega in priljubljenega župana občine Brebrovnik, g. Antona Janežič. Že dolge mesece ga je mučila bolezen in večkrat je bil spreviden na domu, ali se je pa pripeljal k cerkvi, ko mu je malo odleglo. Sedaj pa, ko je listje orumenelo in črček vabi v gorico, se mu je nenadoma poslabšalo in je v noči od 9. na 10. tega meseca mirno v Gospodu zaspa. Pokojnik je bil eden izmed tistih mož, ob katerih smrti se vpraša vsa soska, kdo ga bo namoestil? Nad trideset let je bil župan v domači občini in se izkazal tudi v najtežjih dobah narodnostnih prega-

njanj zavednega in ponosnega Slovenca. Za nesebično delo v blagor občanov je bil izvoljen častnim občanom. Skozi dolga leta — nad 20 let — je bil tudi načelnik okrajnega šolskega sveta in vestno delal v korist domače šole. Za javne zasluge je bil odlikovan z redom sv. Save. Veličasten pogreb, kakor ga župnija že dolgo ne pomni in ganljivi nagrobni govori so pričali, kako priljubljen je bil pokojni in kaj je fara z njim izgubila. Počivaj v miru, dragi Anton, na gričku nad cerkvijo, tvoje domače pa tolaži usmiljeni Bog!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Zopet je prišel božji Zveličar po svojo izvoljeno nevestico. Potrkal je tokrat na vrata Linkove hiše v Biserjanah, kjer je v ljubezni do Njega gorela in dehtela zlata dušica, 21 letna mladenka Marijina, Micika Sinko. Rajna Micika je postala žrtev jetike. Bila je veselje in ponos staršev in župnije. Njena nedolžnost, ponižnost in iskrena pobožnost bodi vzgled mladini! Na praznik Mali Cvetke, ki jo je rajnica v življenju tako vneto častila, se je vil veličasten spreod v njen tihi dom. Počivaj sladko, naša mamo! Jurjevčani in vsi, ki ste jo poznali, spominjajte se je v molitvi! Ti pa, o Mati naša, preladka, na veke blagoslovljena, tolaži užaloščene starše, ki so izgubili edino hčerko!

Polkva ob južni železnici. Tukajšnje prostovoljno gasilno društvo je priredilo tudi letos svojo običajno vinsko trgatvev. Čisti dobiček prireditve je bil zadovoljiv. — Istočasno pa se je vršila tudi gostija pri g. Karolu Arzenšek v Jerebinjeku, kjer je nabral g. Jurij Sitar v družbi veselih svatov 133 Din in prid tukajšnjega gasilnega društva. Vsem darovalcem in vrlim gasilcem iskrena hvala!

Šmarja pri Jelšah. Pospravili smo že večnoma letošnji izborni pridelek iz njiv in travnikov ter si vsaj za silo pozasili svoje žepe, ki so morali vsa dosedanja tri leta praznovati. Bog nam le dasj srečno v denar spraviti tudi letošnje vino, ki ga je v večini vinogradov zraslo obilno in obeta še imenitnejšo kakovost, kakor nam ga je dalo leto 1917. V drugih vinskih krajih se vinski trgovci poprimejo najprej domačih pridelkov in še le, če jim teh zmanjka, povprašujejo tudi drugod. Bodo li pri nas drugače ravnali in hodili mimo naših kleti, kjer se polni sodi ravno sedaj najbolj navdušeno razgovarjajo in tako prijetno vabijo: »Le pridi po nas!« Hvaležnost našo za dobro letino bodo gotovo občutili tudi naši domači siromaki, za katere imajo naši dobri ljudje vedno odprte roke, če le sami kaj zmorejo. Vse preveč pa nas obiskujejo tudi ljudje in tudi iz daljnega juga ter se nam zdijo, da bi si pri svojih krepkih postavah lahko tudi sami kruh služili.

Sv. Miklavž pri Šmarju. Izpolnila se nam je vroča želja. Naša cerkvena ključarja sta nabrala potrebno vsoto za nova zvona in jih dala v mariborski zvonolivarni Zvonoglas viliti na ime sv. Florjana in presv. Srca Marijinega. Prihodnjo nedeljo nam jih pripeljejo ob devetih predpoldne v slovesnem sprevodu iz Šmarja in bo po slavnostni službi božji njih blagoslovitev tu gori izvršil naš rojak mosig. g. Vreže po sporedu, kakor je bila blagoslovitev dveh novih zvonov pri naši podružnici sv. Tomaža na praznik Marijinega rojstva. — Vsa župnija se te slavnosti iskreno veseli in še posebno mi severni sosedje naše preljubljene cerkve, ki smo jo po prizadevanju sosedu Mihaela Bača z mežnarjivo vred temeljito popravili in ji dali popolnoma novo čedno obleko, kakor jo je sprejela tudi sosedna lična hiša g. uprav. Štefica. Navdušeno hočemo zapeti Te Deum za dobro letino in za prepotrebne zvonove, ki jih je celih dvanajst let moral nadomeščati le mali iz Žalostne kapele izposojeni zvonček. Ko je zadnji četrtek ponosno vozil nad našo dolino in skoraj celo uro nizko krožil nad nami precej velik aeroplan z belim križem na krilih, se pam je zadelo, da po hribih in ravninah naznanja naš veseli dan in srečni prihod naših dolgo pregrešanih bronastih prijateljev.